

KHÔI PHỤC CHỨC TẾ LỄ CHO SỰ XÂY DỰNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

(Thứ 7 – Tiết hai buổi sáng)

Sứ điệp 5

Hai ban tế lễ

Đọc Kinh văn: 1 Phi. 2:5, 9; Khải. 5:10; Xuất. 29:1, 4; Sáng. 14:18-20; Hê. 13:15; 2:12

I. Trong Kinh Thánh, ý nghĩa căn bản của thầy tế lễ là cung ứng Đức Chúa Trời cho con người:

- A. Lần đề cập đầu tiên về thầy tế lễ trong Kinh văn đã thiết lập nguyên tắc về thầy tế lễ.
- B. Lần đầu tiên từ thầy tế lễ được dùng trong Kinh Thánh là với Mên-chi-xê-đéc, ông là vua và cũng là một thầy tế lễ nhà vua – Sáng. 14:18-20.
- C. Câu chuyện nền tảng về chức tế lễ trong Kinh văn là câu chuyện về một người đến với Đức Chúa Trời và cung ứng điều gì đó của Đức Chúa Trời cho dân Đức Chúa Trời:
 1. Mên-chi-xê-đéc đến từ Đức Chúa Trời và cung ứng điều gì đó của Đức Chúa Trời cho Áp-ra-ham.
 2. Bánh và rượu tượng trưng cho Đức Chúa Trời là sự vui hưởng của chúng ta và Đức Chúa Trời được cung ứng cho chúng ta để nuôi dưỡng, làm tươi mới, trợ sức, an ủi và làm chúng ta mạnh mẽ.
- D. Nếu muốn là những thầy tế lễ đích thực ngày nay, chúng ta cần nhận thức rằng một thầy tế lễ không chỉ là người phụng sự Đức Chúa Trời mà còn là người cung ứng Đức Chúa Trời vào trong con người.
- E. Là những thầy tế lễ, nếu chúng ta chỉ biết cách dâng sự phụng sự cho Đức Chúa Trời mà không biết cách cung ứng Đức Chúa Trời cho con người, thì tình trạng của chúng ta về chức tế lễ sẽ khá nghèo nàn.

II. Hai ban tế lễ là chức tế lễ thánh và chức tế lễ hoàng gia – Khải. 5:10; 1 Phi. 2:5, 9:

- A. Chức tế lễ thánh được hình bóng bởi ban A-rôn; ban A-rôn là ban tế lễ thánh – Xuất. 29:1, 4; 1 Phi. 2:5; Hê. 2:17:
 1. Thánh biệt là được tách biệt khỏi những điều thế tục để dành cho Đức Chúa Trời – 1 Phi. 1:16:
 - c. Ban tế lễ thánh là ban tế lễ được tách biệt khỏi những điều tầm thường để đến với những điều thần thượng và được Chúa sử dụng.
 - d. Thầy tế lễ thánh là những người được tách biệt để đến với Đức Chúa Trời, đại diện cho dân của Đức Chúa Trời – 2:5.
 2. Ban tế lễ thứ nhất, phương diện về chức tế lễ A-rôn, chức tế lễ thánh – là để dâng sinh tế cho Đức Chúa Trời vì các tội phạm của chúng ta; do đó, chức tế lễ A-rôn chủ yếu liên quan đến của lễ chuộc tội – Hê. 10:12:
 - a. Chức tế lễ A-rôn giải quyết nan đề về tội; việc Đấng Christ làm sạch các tội phạm của chúng ta được hình bóng bởi công tác của A-rôn – 1:3; 7:27; 9:12, 28.
 - b. Đấng Christ gạt bỏ tội sang một bên bằng cách dâng chính Ngài cho Đức Chúa Trời như một sinh tế vì các tội phạm của chúng ta – c. 26; 10:10-12.
 - c. Chức tế lễ A-rôn không phải là một phần trong ý định ban đầu của Đức Chúa Trời nhưng được thêm vào sau đó vì có nan đề về tội – 1:3; Gi. 1:29; La. 8:3.
- B. Chức tế lễ hoàng gia được hình bóng bởi ban Mên-chi-xê-đéc; ban Mên-chi-xê-đéc ban tế lễ nhà vua, thuộc hoàng gia – 1 Phi. 2:9; Sáng. 14:18; Hê. 5:10:

1. Ban tế lễ thứ hai, phương diện về chức tế lễ được hình bóng bởi Mên-chi-xê-đéc, chức tế lễ hoàng gia – là để cung ứng Đức Chúa Trời đã-trải-qua-tiến-trình vào trong chúng ta để chúng ta vui hưởng làm nguồn cung ứng của mình – c. 10; 7:1-2.
 2. Đấng Christ ngồi bên tay hữu của Đấng Chí Cao là theo ban Mên-chi-xê-đéc – Thi. 110:1, 4; Hê. 1:3; 8:1.
 3. Là Thầy tế lễ Thượng phẩm nhà vua, Đấng Christ cung ứng cho chúng ta bất cứ điều gì chúng ta cần, ban phát Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết vào trong chúng ta làm nguồn cung ứng sự sống cho chúng ta để hoàn thành mục đích đời đời của Đức Chúa Trời.
 4. Trong kinh nghiệm của chúng ta ngày nay, thầy tế lễ nhà vua là những người đến từ Đức Chúa Trời để chăm sóc cho dân Đức Chúa Trời, cũng như Mên-chi-xê-đéc đến từ Đức Chúa Trời để gặp Áp-ra-ham, cung ứng bánh và rượu cho ông – Sáng. 14:18-19.
 5. Khi chúng ta phụng sự trong nếp sống Hội thánh thực tiễn, chức tế lễ thật được hình thành khi chúng ta cung ứng Đức Chúa Trời cho người khác để cuối cùng họ trở thành sự biểu lộ của Đức Chúa Trời – 1 Phi. 4:10; 2 Cô. 3:18.
- C. Chức tế lễ A-rôn giải quyết nan đề về tội, còn chức tế lễ nhà vua hoàn thành mục đích đời đời của Đức Chúa Trời; chức tế lễ A-rôn cất bỏ tội, còn chức tế lễ nhà vua đem Đức Chúa Trời đến làm ân điển của chúng ta – Hê. 1:3; 4:16.
- D. Một mặt, trong sự khôi phục của Chúa ngày nay, chúng ta là các thầy tế lễ thánh, đến với Đức Chúa Trời để đại diện cho dân của Đức Chúa Trời và đem các nhu cầu của họ đến với Ngài; mặt khác, chúng ta là các thầy tế lễ hoàng gia, từ Đức Chúa Trời đến với con người để đại diện cho Đức Chúa Trời và cung ứng Đức Chúa Trời cho họ – 1 Phi. 2:5, 9:
1. Các thầy tế lễ thánh dâng điều gì đó cho Đức Chúa Trời vì có con người, các thầy tế lễ hoàng gia tuyên bố những điều của Đức Chúa Trời cho con người.
 2. Chúng ta là những thầy tế lễ thánh và thầy tế lễ hoàng gia, đi và đến theo hai hướng.

III. Chức tế lễ thánh dâng sinh tế thuộc linh cho Đức Chúa Trời – c. 5:

- A. Sinh tế thuộc linh mà các thầy tế lễ thánh dâng theo gia tể của Đức Chúa Trời là (1) Đấng Christ là thực tại của mọi của lễ được hình bóng trong Cựu Ước, như của lễ thiêu, của lễ bột mịn, của lễ bình an, của lễ chuộc tội và của lễ chuộc các sự mắc lỗi (Lê. 1-5); (2) các tội nhân được cứu bởi việc rao giảng phúc âm của chúng ta, được dâng lên như các Chi thể của Đấng Christ (La. 15:16); và (3) thân thể của chúng ta, những lời ngợi khen, và những điều chúng ta làm cho Đức Chúa Trời (12:1; Hê. 13:15-16; Phil. 4:18).
- B. Đặc biệt, các sinh tế thuộc linh bao gồm Christ là thực tại của của lễ thiêu; chúng ta có thể dâng Đấng Christ cho Đức Chúa Trời như của lễ thiêu của chúng ta chỉ đến mức chúng ta kinh nghiệm Christ trong các kinh nghiệm của Ngài như một của lễ thiêu – Lê. 1:6, 9; 6:8-13.
- C. Đức Chúa Trời không chấp nhận bất cứ công tác nào mà không phải là một sinh tế, vì đó không hoàn toàn là một của lễ; vì vậy, vấn đề không phải là “Tôi đã làm những gì cho Đức Chúa Trời?” mà là “Những gì tôi làm có được thực hiện như một của lễ cho Đức Chúa Trời hay không?”
- D. Là những thầy tế lễ trong chức tế lễ thánh, nhờ Đấng Christ không hề đòi đổi là ân điển, chúng ta nên “liên tục dâng sinh tế là lời ngợi khen cho Đức Chúa Trời” – Hê. 13:15:
1. Trong Hội thánh, chúng ta nên nhờ Christ mà dâng sinh tế là lời ngợi khen cho Đức Chúa Trời.

2. Trong Hội thánh, Đấng Christ hát trong chúng ta những bài thánh ca ngợi khen Đức Chúa Trời Cha, và chúng ta cũng nên nhờ Ngài mà ngợi khen Đức Chúa Trời Cha – 2:12:
 - a. Ngài và chúng ta, chúng ta và Ngài, cùng ngợi khen Cha trong linh hòa quyện – 1 Cô. 6:17.
 - b. Là Linh ban-sự-sống, Đấng Christ ngợi khen Cha trong linh chúng ta, và chúng ta bởi Linh mà ngợi khen Cha trong Linh của Ngài.
 - c. Đây là sinh tể tốt nhất và cao đẹp nhất mà chúng ta có thể dâng cho Đức Chúa Trời qua Đấng Christ – Hê. 13:15.

IV. Chúc tế lễ nhà vua cho chúng ta biết những mỹ đức của Đức Chúa Trời, Đấng đã gọi chúng ta ra khỏi sự tối tăm vào trong sự sáng kì diệu của Ngài – 1 Phi. 2:9:

- A. Mỹ đức (2 Phi. 1:3) là năng lượng và sức mạnh của sự sống thần thượng làm chúng ta có thể đạt đến vinh hiển của Đức Chúa Trời như là mục tiêu; các mỹ đức (1 Phi. 2:9) là những điều siêu việt của Đức Chúa Trời, chỉ về những gì Đức Chúa Trời là và có.
- B. Nói ra là công bố cách rộng rãi; đây là vì ích lợi của người khác bằng cách như phúc âm công bố rộng rãi các mỹ đức của Đấng đã gọi chúng ta ra khỏi sự tối tăm vào trong sự sáng kì diệu của Ngài – c. 9:
 1. Tối tăm là sự biểu lộ và lãnh vực của Sa-tan trong sự chết; sự sáng là sự biểu lộ và lãnh vực của Đức Chúa Trời trong sự sống – 1 Gi. 1:5.
 2. Đức Chúa Trời đã kêu gọi chúng ta, giải cứu chúng ta khỏi lãnh vực sự chết thuộc sự tối tăm của Sa-tan vào trong lãnh vực sự sống thuộc sự sáng của Đức Chúa Trời – Công. 26:18; Côl. 1:13.

Trích lời chúc vự:

A-RÔN VÀ MÊN-CHI-XÊ-ĐÉC

[Hê-bơ-rơ 5:1-6 và 7:1-3] khai thị về hai ban tế lễ. Ban thứ nhất là ban A-rôn và ban thứ hai là ban Mên-chi-xê-đéc. Ban tế lễ A-rôn là điều gì đó của con người đem các nhu cầu của con người đến với Đức Chúa Trời, vì các thầy tế lễ này được chọn từ giữa vòng con người. Nhưng ban Mên-chi-xê-đéc thì từ Đức Chúa Trời đến với con người, truyền dẫn điều gì đó của Đức Chúa Trời cho con người.

Có hai hướng, hay “sự giao thông hai chiều”, trong hai ban tế lễ này. Trong ban thứ nhất, hướng từ con người đến với Đức Chúa Trời, và trong ban thứ hai, từ Đức Chúa Trời đến với con người. Ngay cả Đấng Christ là Thầy tế lễ Thượng phẩm vĩ đại của chúng ta cũng có hai ban tế lễ với hai hướng này. Ngài là Thầy tế lễ Thượng phẩm theo ban A-rôn, và cũng là Thầy tế lễ Thượng phẩm theo ban Mên-chi-xê-đéc. Theo ban A-rôn, với tư cách là con người, Ngài được chọn giữa vòng loài người để đến với Đức Chúa Trời với tất cả các nhu cầu của con người. Tuy nhiên, theo ban Mên-chi-xê-đéc, với tư cách là Con Đức Chúa Trời, Ngài đến từ Đức Chúa Trời để truyền dẫn Đức Chúa Trời đến chúng ta, và ban phước cho chúng ta điều gì đó của Đức Chúa Trời.

Bây giờ chúng ta hãy đọc Xuất Ai Cập Kí 28:12 và 29. “Đoạn gắn hai viên bích ngọc đó trên hai đai vai ê-phót, dùng làm ngọc kỉ niệm về con cháu Israel; A-rôn sẽ mang tên của họ trên hai vai mình làm kỉ niệm trước mặt Đức Giê-hô-va... Thế thì, khi nào A-rôn vào Nơi thánh, sẽ mang trên lòng mình tên các con trai Israel nơi băng đeo ngực về sự phán xét, để giữ làm kỉ niệm luôn luôn trước mặt Đức Giê-hô-va”. Là thầy tế lễ thượng phẩm, A-rôn mang tất cả các tên của dân Đức Chúa Trời vào trong hiện diện của Đức Chúa Trời như một cách để kỉ niệm.

Sáng Thế Kí 14:18-20 chép: “Mên-chi-xê-đéc, vua Sa-lem, sai đem bánh và rượu ra. Và, vua này là thầy tế lễ của Đức Chúa Trời Chí Cao, / chúc phước cho Áp-ram và nói rằng: Nguyên Đức Chúa Trời Chí Cao, / Đấng sở hữu trời và đất, ban phước cho Áp-ram! / Đấng ngợi khen thay Đức Chúa Trời Chí Cao đã phó kẻ thù nghịch vào tay người! Đoạn, Áp-ram lấy một phần mười về cả của giặc mà dâng cho vua đó”. Mên-chi-xê-đéc đến từ Đức Chúa Trời với bánh và rượu để cung ứng cho Áp-ra-ham là người đã đánh trận cho Đức Chúa Trời. Ông chúc phước cho Áp-ra-ham bằng bánh và rượu. Điều này khá thú vị. Ông chúc phước cho Áp-ra-ham chỉ với hai vật này, ấy cũng chính là vật mà chúng ta dùng tại bàn của Chúa.

Trong 1 Phi-e-rơ chương 2, chúng ta cũng tìm thấy 2 ban tế lễ này. Trong câu 5, chúng ta thấy ban A-rôn, và trong câu 9 là ban Mên-chi-xê-đéc. “Chính anh em cũng như đá sống, được xây dựng như một ngôi nhà thần thượng thành một thầy tế lễ thánh để dâng lễ thần thượng đẹp lòng Đức Chúa Trời qua Đức Jesus Đấng Christ” (c. 5). Đây là chức tế lễ theo ban A-rôn, mà mang lại điều gì đó từ con người với Đức Chúa Trời.

“Nhưng anh em là giống được lựa chọn, là chức tế lễ nhà vua, là nước thánh, làm dân thuộc riêng về Đức Chúa Trời, hầu cho anh em rao ra các mỹ đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi sự tối tăm đến sự sáng láng lạ lùng của Ngài” (c. 9). Trong câu 5, chức tế lễ thánh mang điều gì đó từ con người đến với Đức Chúa Trời, và trong câu 9, chức tế lễ nhà vua mang điều gì đó từ Đức Chúa Trời để tuyên bố và nói ra cho người.

BẢN CHẤT CON NGƯỜI PHẢI ĐƯỢC THÁNH BIỆT

Chức tế lễ vừa thuộc bản chất con người vừa thuộc bản chất thần thượng. Về mặt cơ bản, đó là điều thuộc về sự nhục hóa, mà bản chất thần thượng được hòa quyện với bản chất con người. Thầy tế lễ phải là một người hoàn toàn được hòa quyện với Đức Chúa Trời. Đây là mầm chồi mà chúng ta đã thấy trong chương trước. Để hòa quyện với bản chất thần thượng, bản chất con người phải được thánh biệt. Ban đầu, bản chất đó tầm thường và thế tục, nhưng vì phải được hòa quyện với bản chất thần thượng cho chức tế lễ nên bản chất đó phải thánh biệt. Từ *thánh biệt* trong tiếng Hi Lạp có nghĩa là được tách biệt ra (cho Đức Chúa Trời). Để ở trong chức tế lễ, chúng ta phải được tách biệt khỏi thế giới và khỏi mọi điều tầm thường. Nếu không, chúng ta không bao giờ có thể là một thầy tế lễ.

Thầy tế lễ là người phụng sự Chúa. Nếu không phải là thầy tế lễ, chúng ta không bao giờ có thể phụng sự Ngài. Chúng ta đừng bao giờ nghĩ rằng sau khi học xong các trường thần học, viện Kinh Thánh, hoặc trường đại học Kinh Thánh, thì chúng ta đã sẵn sàng để phụng sự Chúa. Điều đó chỉ làm cho chúng ta trở nên những linh mục “chuyên nghiệp”, chứ không phải là những thầy tế lễ thực sự. Để là thầy tế lễ thực sự, chúng ta phải được thánh biệt, tức là chúng ta phải được tách biệt khỏi tất cả những điều thuộc về thế giới này và khỏi mọi điều tầm thường.

Trước hết, lời nói của chúng ta phải được tách biệt. Chúng ta không nên nói như người thế giới nói. Cuộc trò chuyện của chúng ta phải được tách biệt khỏi mọi điều tầm thường. Ngay cả những suy nghĩ, quan niệm, ý kiến của chúng ta cũng phải được tách biệt. Suy nghĩ của chúng ta không được tầm thường như vậy, mà phải được tách biệt. Nếu không được tách biệt khỏi những điều tầm thường và thế tục thì chúng ta mất hết chức tế lễ. Không chỉ cách chúng ta nói chuyện, suy nghĩ, và làm việc nhưng ngay cả cách chúng ta tiêu tiền cũng phải được thánh biệt. Nhiều người trong số các anh chị em nói rằng họ muốn làm thầy tế lễ phụng sự Chúa, nhưng theo cách tiêu tiền của họ thì họ ở ngoài chức tế lễ. Một thầy tế lễ phải được tách biệt trong cách họ tiêu tiền.

Nhiều lần khi đến thăm nhà một anh em hoặc một chị em, tôi buồn rầu vì nhà họ quá tầm thường, quá thế tục, không được tách biệt. Trong thế kỉ trước đã có hai anh Gordon: A. J. Gordon và S. D. Gordon. Tôi không nhớ là Gordon nào, nhưng một trong hai người đó là một thanh niên phụng sự Chúa, anh ấy

mua một ngôi nhà mới. Anh dọn đồ tới và trang bị đầy đủ mọi thứ cho ngôi nhà. Sau đó, anh mời cha mình đến xem ngôi nhà mới. Sau khi cha xem xong, chàng trai trẻ Gordon hỏi cha nghĩ sao về ngôi nhà. Người cha nói rằng tất cả mọi thứ đều rất tốt, nhưng ông có một câu hỏi: nếu một người lạ bước vào ngôi nhà mới này, liệu người đó có thể bảo rằng đây là nhà của con cái ma quỷ hay con cái của Đức Chúa Trời? Cha của Gordon chỉ đơn giản muốn nói rằng nhà này không được tách biệt, mà quá tầm thường và thế tục; nó cũng giống như rất nhiều ngôi nhà khác của những người trong thế giới. Không có sự tách biệt và không có sự thánh biệt.

Đôi khi cách ăn mặc của một số anh chị em chỉ làm cho người khác đặt câu hỏi: “Những người này là Cơ Đốc nhân hay là người thế giới?” Phải có một sự tách biệt khỏi phong cách của thời đại này, nếu không chúng ta sẽ không bao giờ có chức tế lễ. Chức tế lễ phải có sự tách biệt thánh.

Là những người trong chức tế lễ, chúng ta phải đến với Chúa liên tục cùng với mọi nhu cầu của chúng ta và nhu cầu của người khác. Theo Hê-bơ-rơ chương 5, thậm chí chính thầy tế lễ thượng phẩm cũng có những nhu cầu, vì ông cũng bị vây quanh bởi những sự yếu đuối đó nên ông có thể cảm thông với người khác. Vì tất cả chúng ta là con người nên chúng ta có thể thông cảm với tất cả những nhu cầu và sự yếu đuối của con người. Là những người trong chức tế lễ, chúng ta phải đến với Chúa liên tục cùng với tất cả những nhu cầu này.

Tuy nhiên, để tiếp xúc với Chúa trong sự hiện diện của Ngài đòi hỏi chúng ta phải được tách biệt. Bất cứ điều gì tầm thường sẽ gây trở ngại cho mối tương giao của chúng ta với Chúa. Điều đó sẽ như một tấm màn che phủ chúng ta, tách chúng ta ra khỏi hiện diện của Chúa. Trước khi có thể ở trong hiện diện của Chúa với mọi nhu cầu của con người, chúng ta phải được tách biệt. Nếu có điều gì tầm thường che phủ chúng ta và tách biệt chúng ta khỏi sự hiện diện của Chúa, thì chúng ta bị che khuất. Tôi thích bài thánh ca: “Không gì ngăn cách, Chúa ơi, không gì ngăn cách”. Nếu chúng ta muốn tiếp xúc với Chúa thì không được có gì ngăn cách ở giữa. Bất cứ điều gì ở giữa chúng ta và Chúa đều là một tấm màn che phải bị xé tan. Chúng ta phải được tách biệt khỏi chính điều đó. Chúng ta nghĩ rằng Chúa là rất lớn, nhưng đôi khi Ngài rất nhỏ. Đôi khi Chúa sẽ vật lộn với một người chỉ vì một đôi giày. Chúng ta có thể thích chúng, nhưng Chúa thì không.

Khi còn trẻ, tôi đã được Chúa xử lý trong rất nhiều việc nhỏ. Thậm chí có những lần tôi mua một quyển sách thuộc linh mà phải trả nó lại. Chúa nói bên trong tôi rằng tôi không nên mua cuốn sách này vì tôi cần tiền cho một số mục đích khác, nhưng tôi cứ đi trước và mua nó. Sau khi về nhà, tôi không thể ăn ngon ngủ yên. Tôi muốn nói: “Chúa ơi, Ngài không nhỏ; Ngài rất lớn. Tại sao Ngài quan tâm đến một chuyện nhỏ như vậy?” Có một cuộc tranh đấu thực sự. Tôi thậm chí không thể nào cầu nguyện hay cung ứng được. Cuối cùng, tôi buộc phải trả lại cuốn sách đó. Tôi tin rằng nhiều người trong chúng ta cũng có loại kinh nghiệm này. Để tiếp xúc với Chúa, chúng ta phải được tách biệt. Chúng ta phải xin Chúa cho chúng ta thấy rằng chúng ta cần phải được tách biệt khỏi điều gì. Bên trong chúng ta sẽ biết. Thực ra, chúng ta đã biết rồi.

Như vậy, phương diện thứ nhất của chức tế lễ là đến với Chúa cùng với mọi nhu cầu của con người. Là chức tế lễ A-rôn, chúng ta phải mang vác con người và nhu cầu của họ trên vai và trên ngực chúng ta. Điều này có nghĩa là chúng ta phải mang vác họ bằng sức mạnh và tình yêu. Hễ khi nào thầy tế lễ thượng phẩm bước vào trong hiện diện của Chúa, họ đều được mặc áo của thầy tế lễ với tên của mười hai chi phái được khắc trong những viên đá trên hai vai họ. Mười hai viên đá quý mang tên của mười hai chi phái được đặt trong băng đeo ngực. Điều này cho thấy rằng thầy tế lễ thượng phẩm mang vác dân của Đức Chúa Trời vào trong hiện diện của Ngài. Chúng ta phải dành thời gian để đem tất cả nhu cầu của riêng mình, các nhu cầu của anh em, và các nhu cầu của toàn Hội thánh vào trong hiện diện của Chúa và ở lại đó một thời gian. Đây là chức tế lễ thánh.

TÍNH VƯƠNG GIẢ RA TỪ SỰ THÁNH BIỆT

Bản chất con người phải thánh biệt để được hòa quyện với bản chất thần thượng, vương giả. Miễn là có bản chất thần thượng, chúng ta có vương quyền, vì bất cứ điều gì thần thượng đều vương giả. Chúng ta dễ dàng trở nên vương giả nếu chúng ta thánh biệt. Nếu sẵn sàng để được hoàn toàn tách biệt cho Đức Chúa Trời mà không có chút do dự nào, chúng ta sẽ trở nên vương giả. Càng được tách biệt cho Đức Chúa Trời, chúng ta càng thánh biệt và vương giả.

Sau khi ở trong hiện diện của Chúa một khoảng thời gian nhất định như các thầy tế lễ thánh, được tách biệt, chúng ta sẽ bước ra khỏi hiện diện của Chúa với điều gì đó thần thượng. Chúng ta đến với Chúa với điều gì đó phạm nhân, nhưng sẽ ra khỏi hiện diện của Chúa với điều gì đó thần thượng. Chúng ta sẽ đi ra với tư cách là chức tế lễ nhà vua. Chúng ta phải thánh biệt để trở nên vương giả. Khi chúng ta đến với người khác sau khi ở trong hiện diện của Chúa, họ sẽ cảm nhận điều gì đó thần thượng và vương giả trong chúng ta. Đây là chức tế lễ nhà vua. Bây giờ chúng ta có điều gì đó của Christ để truyền dẫn cho họ. Đáng Christ được hình bóng bởi bánh và rượu, điều này cho thấy Đáng đã chết cho chúng ta và dâng thân thể và huyết của Ngài để chúng ta được vui hưởng. Bánh và rượu hình bóng cho Đáng Christ cứu chuộc đã phò chính Ngài vì chúng ta.

Trước khi đến với những người chưa tin, chúng ta phải là thầy tế lễ thánh hầu trở nên thầy tế lễ nhà vua. Trước hết, chúng ta phải vào trong hiện diện của Chúa với tất cả tên của những người bạn chưa tin và nói với Chúa về tất cả những nhu cầu của họ. Khi làm điều này, chúng ta đang thi hành chức vụ trong sự hiện diện của Chúa như là những thầy tế lễ thánh. Nhưng nhiều khi chúng ta đến với Chúa với một nhu cầu như vậy, Chúa trước hết sẽ chỉ ra điều gì đó trong chúng ta cần phải được xử lí. Nếu không sẵn sàng đáp ứng những yêu cầu của Chúa, chúng ta coi như kết thúc và bị sa thải khỏi chức tế lễ. Nhưng nếu sẵn sàng chịu xử lí, chúng ta sẽ có thể ở lại trong hiện diện của Chúa như thầy tế lễ thánh vì những người bạn chưa tin của chúng ta. Sau khi ở trong hiện diện của Chúa nhiều lần, trong một khoảng thời gian, Chúa sẽ hướng dẫn chúng ta ra khỏi hiện diện của Ngài để đến với các bạn của chúng ta. Khi đó, chúng ta sẽ đi ra với bản chất thần thượng và vương quyền thần thượng. Chúng ta không chỉ đi ra với tư cách là người phạm, mà còn đi ra với tư cách là người thần thượng. Chúng ta đến với họ với tư cách là thầy tế lễ nhà vua, truyền dẫn điều gì đó của Đức Chúa Trời vào trong họ. Sự truyền dẫn đó vào trong họ sẽ là Đáng Christ cứu chuộc. Điều này có nghĩa là chúng ta đem bánh và rượu đến cho những người bạn chưa tin của chúng ta. Bất cứ điều gì chúng ta cung ứng cho họ cũng đều là điều gì đó thuộc về bánh và rượu. Cuối cùng thì một số người bạn của chúng ta sẽ được cứu.

Trong 10 ngày trước ngày Ngũ tuần, Phi-e-rơ với 120 người đã cầu nguyện và cầu nguyện trên phòng cao. Vào lúc đó, họ là chức tế lễ thánh. Trong 10 ngày, họ được tách biệt hoàn toàn và tuyệt đối cho Chúa. Họ mang tất cả các nhu cầu của con người vào trong hiện diện của Chúa. Sau 10 ngày, đến ngày Ngũ tuần, họ ra khỏi hiện diện của Chúa tuyên bố cho dân chúng những gì Chúa Jesus đã làm. Khi đó, họ là chức tế lễ nhà vua. Ngay cả dân chúng cũng trông họ như các vua, chứ không phải những ngư phủ. Khi Phi-e-rơ đứng đó nói, dân chúng cảm nhận được điều gì đó có trọng lượng, điều gì đó thần thượng, điều gì đó thuộc trời và vương giả. Ông là thầy tế lễ nhà vua, truyền dẫn Đáng Christ là bánh và rượu cho những người thiếu thốn.

Khi Mên-chi-xê-đéc đến gặp Áp-ra-ham, ông ra khỏi hiện diện của Đức Chúa Trời để cung ứng điều gì đó của Đức Chúa Trời như bánh và rượu làm cho Áp-ra-ham mạnh mẽ. Áp-ra-ham đã đánh trận một thời gian dài, ông rất mệt mỏi và thiếu thốn. Ông cần bánh và rượu để trợ sức. Vì vậy, Mên-chi-xê-đéc đến từ Đức Chúa Trời và cùng với Đức Chúa Trời để cung ứng bánh và rượu cho ông. Đây là chức tế lễ nhà vua.

Là những thầy tế lễ, chúng ta phải nhận thức rằng bất cứ khi nào bước vào hiện diện của Chúa với các nhu cầu của chúng ta và các nhu cầu của người khác, chúng ta phải là những thầy tế lễ thánh. Đó là lí do

tại sao chúng ta phải được tách biệt khỏi rất nhiều điều tầm thường. Khi đã trở nên đứng đắn với Chúa và được dầm thấm vinh hiển của Ngài, chúng ta ra khỏi hiện diện của Ngài với tư cách là những thầy tế lễ nhà vua, thuộc hoàng gia đối với con người. Khi đó, chúng ta sẽ cung ứng cho họ chính Christ là Đấng cứu chuộc, được hình bóng bởi bánh và rượu. Chúng ta được tách biệt khỏi thế giới, và được dầm thấm sự hiện diện của Ngài. Đây vừa là chức tế lễ thánh vừa là chức tế lễ hoàng gia.

CHỈ CÓ CHỨC TẾ LỄ THÁNH VÀ HOÀNG GIA MỚI CÓ THỂ XÂY DỰNG HỘI THÁNH

Trong nếp sống Hội thánh, chúng ta phải là thầy tế lễ thánh trong đời sống riêng tư của mình và là thầy tế lễ nhà vua trong các buổi nhóm. Ngày qua ngày, chúng ta phải ở trong sự hiện diện của Chúa để đem đến với Ngài các nhu cầu của chúng ta và các nhu cầu của tất cả anh em cũng như của những người chưa tin. Mỗi ngày chúng ta phải dành nhiều thời gian ở trong sự hiện diện của Chúa như là những thầy tế lễ thánh. Sau đó, khi đến với các buổi nhóm, chúng ta sẽ truyền dẫn điều gì đó của Đấng Christ cho những người túng thiếu. Bằng cách này, chúng ta sẽ thi hành chức năng trong Hội thánh như các thầy tế lễ thánh và hoàng gia.

Chức tế lễ thánh và hoàng gia là những gì Chúa cần ngay hôm nay. Nhưng hãy nhìn vào Cơ Đốc giáo ngày nay. Gần như tất cả tín đồ đều không muốn được biệt ra cho Đức Chúa Trời để làm những thầy tế lễ thánh, và khi “đến Hội thánh”, họ không có gì của Đấng Christ để truyền dẫn như những thầy tế lễ nhà vua. Họ chỉ trông chờ vào một nhà tiên tri. Mọi người đều lặng yên ngồi trên hàng ghế. Họ không phải là thầy tế lễ; họ là thường dân, ngồi và chờ đợi một bài giảng “hay”. Đây là tình trạng nghèo nàn trong Cơ Đốc giáo ngày nay.

Sẽ không bao giờ có một sự xây dựng Hội thánh đứng đắn cho đến khi chức tế lễ được khôi phục. Mỗi người chúng ta phải học bài học làm một thầy tế lễ thánh trong đời sống riêng tư của mình. Chúng ta phải hoàn toàn được biệt ra cho Chúa trong mọi sự để đem chính mình và người khác vào trong hiện diện của Chúa. Sau đó, khi đến với các buổi nhóm, tự phát chúng ta sẽ là thầy tế lễ nhà vua để đem điều gì đó của Đấng Christ như bánh và rượu cho nhiều người mệt mỏi và những người thiếu thốn. Điều này sẽ đem đến sự xây dựng Hội thánh. Khi ấy, các nhà tiên tri sẽ “thất nghiệp”; họ sẽ không có gì để làm. Đây là cách duy nhất để Hội thánh được xây dựng.

Chúa Jesus xây dựng Hội thánh của Ngài không phải với tư cách là nhà Tiên tri nhưng với tư cách là Thầy tế lễ và Vua. Xa-cha-ri chương 6 rõ ràng cho chúng ta thấy rằng Đấng Christ, là Chôi, sẽ xây dựng đền thờ với tư cách là Thầy tế lễ và Vua, chứ không phải với tư cách là Tiên tri. Đền tạm, đền thờ của Sa-lô-môn và đền thờ được khôi phục đều được xây dựng bởi chức tế lễ và vương quyền.

Nguyên tắc cũng như vậy cho việc xây dựng Hội thánh ngày nay. Chúng ta có thể cần một tiên tri đến khích lệ chúng ta khi chúng ta thất vọng, như tiên tri A-ghe đã đến để khích lệ thầy tế lễ thượng phẩm Giê-hô-sua và quan trấn thủ Xô-rô-ba-bên. Nhưng sự xây dựng trực tiếp của Hội thánh không phụ thuộc vào các tiên tri, mà phụ thuộc vào chức tế lễ và vương quyền. Chúng ta phải học tập làm thầy tế lễ và các vua, tức là làm chức tế lễ thánh và chức tế lễ nhà vua. Chúng ta phải mang nặng và khóc với Chúa cho đến khi chúng ta thấy trong mỗi địa phương, các anh chị em thi hành chức năng như các thầy tế lễ thánh trong sự hiện diện của Chúa và như các thầy tế lễ nhà vua đối với con người.

Việc xây dựng Hội thánh không đến từ bất kì loại dạy dỗ nào, mà đến từ hai ban tế lễ sống động. Chúng ta phải cầu nguyện cách cụ thể với Chúa rằng trong thành phố của chúng ta, và ở khắp mọi nơi, một nhóm tín đồ sẽ được dấy lên để thi hành chức năng như các thầy tế lễ sống động theo ban A-rôn và ban Mên-chi-xê-đéc. (*Tuyển tập Witness Lee, 1966, tập 1, “Chức tế lễ”, tr. 459-466*)